

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

- I. Carolus septimus Ecclesiam Gallicanam congregat Avarici Biturigum. In eo conventu examinantur decreta Concilij Basileensis, ac recipiuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

CAPVT XXXV.

Synopsis.

I. Carolus septimus Ecclesiam Gallicanam congregat Avarici Biturigum. In eo conventu examinantur decreta Concilij Basileensis, ac recipiuntur.

II. Publicam eorum acceptationem fieri postulat Ecclesia Gallicana. Tum condita Sanctio Pragmatica. In ea emicant clara argumenta regia auctoritatis.

III. Gallorum Reges in coronatione sua pollicentur Episcopis protectionem & iurisdictionem iurium Ecclesie. Intelligendum id iuxta veteres formulas, que explicantur. Iusjurandum Philippi primi Regis.

IV. Emicat item auctoritas regia protectionis in congregatione Ecclesie Gallicane habita Avarici Biturigum anno 1440.

V. Conventus Tironensis tractavit de capitulis à Rege Ludovico XII. propositis anno 1510. de bello inferendo Papa Iulio. Responsa Ecclesie Gallicane spectanda sunt tanquam data ab eis penes quos est auctoritas decernendi.

I. CAROLO dein septimo regnante Concilium Ecclesie Gallicane congregatum est Avarici Biturigum anno millesimo quadringentesimo trigesimo octavo, in eoque ad usum revocatae sunt omnes regulae supra à nobis observatae. Concilium Basileense generale plurima decreta statuerat pro reformatione disciplinae ecclesiasticae, praesertim quoad provisionem Beneficiorum & iudicia causarum. Dein Legatos suos ad Regem & ad Ecclesiam Gallicanam misit, oratum ut ea decreta susciperentur & observarentur in Gallia. Rex verò ex sententia magni sui Consilij convocavit in urbem Biturigensem Archiepiscopos, Episcopos, insignia Capitula, Abbates, Decanos, Praepositos, & alios Praelatos ecclesiasticos, Magistros Doctores in Iure divino & humano, aliisque viros doctos Academicarum, aliasque item personas regni & Delphinatus, quos omnes in magno numero congregavit in Capitulo sanctae Capellae Biturigenfis. Congregationi praesidebat Carolus Rex, assidentibus ei primogenito ejus filio Ludovico Delphino Viennensi, Duce Borbonio, aliisque magnatibus, & viris eruditissimis in rebus ecclesiasticis & secularibus de magno suo Consilio: *In qua quidem solemnique congregatione praesidentes, assistentibus nobis primogenito nostro Ludovico Delphino Viennensi, Duce Borbonio, aliisque magnatibus, proceribus, & viris peritissimis in ecclesiasticis & secularibus de magno Consilio nostro.* In ea congregatione auditi sunt à Principe Legati Eugenij quarti, causam ejus orantes, tum etiam Legati Synodi Basileensis.

Post quae Carolus utrorumque causam se praesente examinare iussit diversos Doctores. Cum autem ea discussa fuisset, ecclesiasticae personae representantes Ecclesiam Gallicanam summa cura apud eum enarraverunt quanta confusio in politicam ecclesiasticam introducta esset, cui, ut ipsi existimabant, abundè providerant decreta Concilij Basileensis. Itaque consentire se acceptationi horum decretorum, alios quidem prout concepta erant, nonnullos cum modificationibus à se additis. Eas porro modificationes non ea mente introductas fuisse quasi dubitaretur de auctoritate eorum qui decreta haec considerant, sed quia existimarunt eas congruere utilitati publicae & consuetudini Ecclesie Gallicanae.

II. Concilium itaque Biturigense censuit suscipienda esse decreta illa, orandumque Regem ut publica eorum acceptatio fieret, utque edicto sive Pragmatica Principis Sanctione firmarentur, eorumque executio imperaretur Curiae Parlamenti & aliis Officiariis. Tum omnes Episcopi & personae ecclesiasticae representantes Ecclesiam Gallicanam humiliter Regi supplicarunt ut rebus in congregatione decretis regium consensum adhiberet, easque cum effectu protegeret, jubens ut inviolabiliter observentur. At Princeps de negotio isto deliberari iussit in magno suo Consilio; in quo aderant Principes regij sanguinis, quamplurimi magnates, & viri graves ecclesiastici & seculares. Considerans autem Carolus Sacerdotes teneri ad praedicandam veritatem quam à Christo didicerunt, Regem verò ad ejusdem veritatis protectionem teneri, si sacris Scripturis congruat, intelligens porro, post maturam deliberationem in Consilio suo habitam, supplicationem ac postulationem cleri justam esse & rationabilem ac decretis sanctorum patrum consentaneam, praedictas deliberationes ratas habuit, esseque consensum & auctoritatem suam adjunxit, praecipiens ut ea custodiantur & observentur & inter constitutiones regias describantur. Tum Curiae Parlamenti & aliis Officiariis praecipit ut eas inviolabiliter observari facerent à personis ecclesiasticis & secularibus, gravi poena rebellibus irrogata. Singula quae hucusque diximus colliguntur ex edicto quod Pragmaticam Sanctionem vocant. Ex eo enim discimus Regem convocare Concilium regni sui, eique cum Consilio suo praesidere, causas praesente ac jubente eo tractari, deliberationes Ecclesie Gallicanae non ante executioni posse mandari quam Regis edicto firmatae sint, examinari porro debere à Principe in Consilio suo, protectionemque